

paa disse Punkter, turde jeg maaske benytte Lejligheden til at gøre nogle Spørgsmaal til den højtærede Handelsminister.

Der blev den 29. Juni 1910 af Ministeriet for Handel og Søfart nedsat et Udvalg til en Revision af Søloven. Dette Udvalg kom til at bestaa af følgende Medlemmer: Formanden for Sø- og Handelsretten i København I. H. Koch, Direktør K. Reinhard, Direktør N. Høst, Skibsreder I. C. Carlsen, Marstal, Direktør, Kaptajn V. T. Hein, Styrmand P. Trane, Maskinmester C. Kierulf, Overretssagfører Oscar Johansen, Formanden for Søfyrbødernes Forbund i Danmark Chr. Jæpelt, Formanden for Sømændenes Forbund i Danmark S. V. Andersen, Kontorchef i Udenrigsministeriet K. M. Sørensen, Mønstringsbestyreren i København Kaptajn P. E. Glahn, Kontorchef i Ministeriet for Handel og Søfart E. Krogh, Fuldmægtig i Ministeriet for Handel og Søfart G. Arendrup samt Navigationsdirektør, Kommandør I. A. D. J. Bildsøe, der tillige fungerer som Udvalgets Formand. De Forhold, som dette Udvalg navnlig skulde behandle, bleve givne samtidig med Udvalgets Nedsættelse, og de ere da følgende: Spørgsmaalet om Fastsættelse af et Minimum af Besætningens Størrelse paa Skibe, Spørgsmaalet om Fastsættelse af en fast Arbejdstid for Besætningen under normale Forhold, og naar Skibet er i Havn, samt i Forbindelse dermed Spørgsmaalet om Udvidelse af den i Lovens § 96 indeholdte Regel om Godtgørelse for Helligdagsarbejde til ogsaa at gælde andet Overarbejde, Spørgsmaalet om en ændret Affattelse af Hyrekontrakten, Spørgsmaalet om Forandring i hele den Stilling, som i Almindelighed er givet Skibsmandskabet ved Søloven, og hvorom de væsentligste Regler indeholdes i Lovens Kapitler 3 og 4, derunder navnlig Spørgsmaalet om, hvorvidt de Straffebestemmelser, der indeholdes i Søloven for Mandskabet, ere strengere eller mere omfattende end nødvendigt for at opretholde den nødvendige Disciplin om Bord i Skibet, særlig med Henblik paa det meget omfattende Rømningsbegreb i Lovens § 298, de Præsumptioner imod Mandskabet, som indeholdes i §§ 299 og 300, Lydighedspligten under Strafansvar i § 303 og den ret ubestemte Straffebestemmelse i § 308. Endelig medtages Spørgsmaalet om, hvorvidt den Tvangsmyndighed, der ved § 75 er hjemlet Politimyndighederne, maatte anses for for vidt gaaende, og om, hvorvidt der kunde være Anledning til at indskrænke Bestemmelserne om den Kaptajnen ved §§ 89 og

90 hjemlede Ret over Hyren samt Bestemmelsen om hans Domsmyndighed i § 102, jfr. Bestemmelsen i § 105.

Det var altsaa de Opgaver, som stilledes dette Udvalg. Jeg har tilladt mig at læse det op, fordi jeg i Gaar Eftermiddags forgæves har gaaet og ledt alle mulige og umulige Steder for at finde dette. Jeg har derfor ment, at det kunde være rart, at det stod i Rigsdagstidenden, saa vidste man dog et Sted, hvor man kunde finde det. Som man vil se, angaar det altsammen Forholdet mellem Skipper og Mandskab, mellem Domsmyndighederne og Mandskabet, kort sagt, Mandskabets Ve og Vel, og har altsaa en meget stor Betydning. Jeg har adskillige Gange haft Lejlighed til at kige lidt i Søloven og er ofte bleven forhavset over dens ret strenge Bestemmelser, der ere af den Art, at vi, som færdes paa Landjorden under friere Forhold, vilde kvie os ved at komme ind under saadanne Bestemmelser. Jeg vilde derfor mene, at det vilde kunne have sin Betydning, at det nedsatte Udvalg snart kunde ende sit Arbejde, saaledes at den Sølov, som efter min Opfattelse paa sine Punkter er betydelig strengere, end den behøver at være, kunde komme til Revision. Jeg vil derfor tillade mig at spørge den højtærede Minister, hvorledes det gaar med Arbejdet i dette Udvalg, og om man snart kan vente Resultat deraf. Jeg retter ikke hermed nogen Bebrejdelse mod Udvalget, som kun har arbejdet et Par Aar, thi jeg indrømmer, at det er et meget stort Arbejde, det har paataget sig, et Arbejde, som ikke kan udføres i en Hurtighed, men den højtærede Minister vil forstaa, at man nok kan længes efter at faa disse Forhold ordnede.

Der næst vilde jeg gerne til den højtærede Minister rette endnu et Spørgsmaal i Anledning af den store Ulykke, som nylig er sket, idet det store Udvandrerkskib er gaaet under. Naar man ser, hvorledes det kan gaa et Skib, som var udrustet saa udmærket som det paagældende, kan der være Anledning for de forskellige søfarende Nationer, deriblandt ogsaa for den danske, til at spørge: Hvorledes ere Forholdene hos os? Er der paa Skibene og navnlig paa dem, der føre Passagerer saavel i indenrigs som i udenrigs Fart, tilstrækkeligt Redningsmateriel om Bord, saaledes at Passagererne ere nogenlunde betryggede mod en Ulykke som den, jeg har hentydet til? Jeg ønsker altsaa at spørge den højtærede Minister, om han anser de Forholdsregler, der paa de dan-